

BORIS CVJETANOVIĆ

BEČKI STISKAVAC

17. 12. 2010. - 10. 01. 2011.

Galerija AŽ, Žitnjak 53, Zagreb

Otvorenje izložbe: petak, 17. prosinca u 19 h

Večer u Dubrovniku nakon Vlastina performansa u Umjetničkoj galeriji. Zima, kiša i neuobičajeni mir, pogotovo za one koji Dubrovnik poznaju uglavnom iz ljetnih dana. Odazimo se gdje drugde nego do Lučija u Zlatarskoj ulici koja izlazi na Stradun u neposrednoj blizini apoteke. Kafić zovu po vlasniku iako na lampionu pred lokalom piše „Libertina“. Došli smo do Zlatarske u kojoj nije bilo žive duše kao ni u Lučija, osim vlasnikova sina koji je sjedio u kutu prostorije,iza šanka. Greiner se odmah domogao visoke stolice na samom ulazu gdje će imati dobar pogled na sve, a i Tunja je ostao stajati valjda zbog istog razloga; svi drugi posjedali smo kao u kazalište, u uskoj uličici ispred kafića, bez želje da predstava uopće počne.

(iz razgovora)

Greiner: Kak se zvalo ono kad imas plavo po tijelu?

Evelina: Modrice?...

Greiner: Tetovaža, mislim, never forever, kužiš...

Vlasta (Greineru): Daj zapali jednu cigaretu.

Tunja (Evelinu): Mišu, a da pričamo kak smo mi bili na ljetovanju na Mljetu?

Greiner: Na mljetovanu kad smo bili...

Evelina: Šta bi pričali?

Tunja: O onoj kući, ne.

Evelina: Pa dobro, ali tamo nema ništa posebno, nema veze, to je dosadno...

Tunja: Da, to više nema veze.

Vlasta: Pa dobro vam je bilo na Mljetu.

Evelina: Molim?

Vlasta: Nije bilo dobro?

Evelina: Pa na neki način je bilo dobro, na neki način je bilo jako lijepo jer se tamo baš lijepo kuha. Spavaš od deset navečer. Od jutra do mraka smo bili...

Vlasta: Bila sam oduševljena kako vam je bilo divno.

Evelina: Da ali...

Vlasta: Neka kućica je bila....

Muzika iz lokala, kazačok.

Tunja: Ubro si u nebranom, u tome je poanta.

Ana: A gdje bi drugo ubro?

Tunja: Ja sam išao paleckovati, paleckovanje znači da ideš u obrano grožđe i pronalaziš neki grozd zaostao od berbe, a tu ti nitko ništa neće.

Ana: To je pantovanje kod nas.

Tunja: U takvoj situaciji sve u redu, paleckovo si malo ili pantovao kako si rekla.

Vlasta pleše kazačok pred Greinerom. Tunja o značenju obrati boston i o neobranom grožđu. Započeo je valcer, Tunjin kišobran preuzima ulogu nogu u plesu i dirigentske palice, a i ostali su prihvatali ples ne dižući se sa svojih stolica nego pokrećući ruke u ritmu valcera. Uličica se zanjihala.

Greiner (gledajući Evelinu i Tunju): Ovo je sentiš na valcer.

Luko: Stiskavac.

Greiner: Stiskavac na valcer - Bečki stiskavac.

Vlasta i Božo plešu na ulici, šutajući stolice koje im smetaju.

Greiner na visokoj stolici i Vlasta na vratima pijuckaju.

Greiner (u mom smjeru): Ja mislim da on opet snima.

Vlasta: Ne bi me čudilo...

Boris me nakratko uvrstio u predstavu; biti fotograf (u ovom slučaju snimatelj) ili subjekt događanja to je pitanje s najčešće istim odgovorom.

Boris Cvjetanović

